

РЕШЕНИЕ

№ 23

гр. Пазарджик, 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XXVIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на осемнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М. Ненова

при участието на секретаря Стоянка Миладинова
като разгледа докладваното от М. Ненова Гражданско дело №
20235220102180 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 34, ал. 1 от ЗС – делба, първа фаза.

Ищецът Ж. Г. Ш. чрез пълномощника си адвокат К. е предявил против ответниците М. В. М., Ж. В. Н., В. Ж. Н. и С. Ж. С. иск за делба на съсобствения им недвижим имот, представляващ поземлен имот с идентификатор 32010.501.1128 по КККР на с. Ивайло, общ. Пазарджик, одобрени със Заповед № РД-18-245/13.07.2020 г. на изпълнителния директор на АГКК, ведно с изградените в същия: еднофамилна жилищна сграда – къща с идентификатор 32010.501.1128.1 с площ от 58 кв.м., а по кадастрална карта – 61 кв.м., и паянтова селскостопанска сграда (сайвант) с идентификатор 32010.501.1128.2 с площ от 90 кв.м., а по кадастрална карта – 89 кв.м., при квоти: 4/6 идеални части за ищеца Ж. Г. Ш., 1/6 идеална част за ответницата М. В. М. и по 1/18 идеална част за ответниците Ж. В. Н., В. Ж. Н. и С. Ж. С.. Съсобствеността е възникнала в резултат на наследствено правоприемство, настъпило със смъртта на В. Д. И., починал на 21.08.2018 г., като ищецът е наследник по закон (син от предишен брак) на съпругата му З. И. И., починала на 26.08.2018 г., ответницата М. В. М. е негова дъщеря, а ответниците Ж. В. Н., В. Ж. Н. и С. Ж. С. – наследници на другата му дъщеря Ц. В. Н.а, починала на 10.10.2019 г. Ангажира писмени доказателства.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответницата М. В. М. чрез пълномощника си адвокат Х. намира исковата молба за допустима, макар между страните да не е било обсъждано доброволното извършване на делба. Признава, че описаният в исковата молба поземлен имот, ведно с построените

в него сгради, е сънаследствен между страните по делото, но не при посочените от ищеца квоти. Сочи, че по време на брака между общия наследодател В. И. и съпругата му З. И.а са придобити в режим на СИО само 5/6 идеални части от имота, а останалата 1/6 идеална част е притежавана еднолично от В. И. по наследство от баща му Д. И. Г.. С оглед на това счита, че квотите в съсобствеността са, както следва: за ищеца 66/108 идеални части, за ответницата М. М. – 21/108 идеални части, а за всеки от останалите ответници – по 7/108 идеални части. Заявява, че няма пречка да бъде допусната съдебна делба при посочените квоти. Представя писмени доказателства.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответниците Ж. В. Н., В. Ж. Н. и С. Ж. С. чрез пълномощника си адвокат П. не оспорват, че са наследници на В. Д. И. и всеки от тях притежава по 1/18 идеална част от делбения имот, поради което молят да се допусне съдебна делба в съответствие с правата на съделителите. Не сочат доказателства.

Съдът като взе предвид доводите на страните и прецени поотделно и в съвкупност доказателствата по делото намира за установено следното:

С Нотариален акт за собственост върху недвижим имот, придобит по давност № 86, том III, дело № 1159/1973 г., съставен на 28.12.1973 г., Д. И. Г. е признат за собственик по давностно владение на следния недвижим имот: дворно място, представляващо част от имот пл. № 588 в кв. 40 по плана на с. Ивайло, с пространство от 1 934 кв.м., при съсед: Д. Г. Л., Х. Т. Х.в, Т. Й. Т. и улица, за който имот са отредени следните парцели: парцел XXII-588 в кв. 40 по плана на с. Ивайло, при съсед: Д. Г. Л., Х. Т. Х.в, Д. Ив. Г. и улица със застроена жилищна сграда на 60 кв.м. и навес, в който парцел имот пл. № 588 участва с 810 кв.м., и парцел XXI-588 в кв. 40 по плана на с. Ивайло, при съсед: Х. Т. Х.в, Т. Й. Т., Д. И. Г. и улица – незастроен, в който парцел имот пл. № 588 участва с 1 124 кв.м.

Д. И. Г. е починал на 08.10.1974 г. и е оставил за свои наследници по закон сина си В. Д. И., дъщерите си Е. Д. Г. и А. Д. В. и съпругата си Н. В. Г.а.

На 21.05.1979 г. по гр.д. № 448/1979 г. по описа на Районен съд – Пазарджик е одобрена съдебна спогодба между А. Д. В., Е. Д. Г., Н. В. Г.а, В. Д. И., Ц. и М. В. И.и, според която в дял на В. Д. И. се дава и той приема със съгласието на всички останали, следния недвижим имот: дворно място от 810 кв.м., съставляващо част от имот пл. № 588 в кв. 40 по регулационния план на с. Ивайло, обл. Пазарджик, за която част от имота е отреден парцел XXII-588 в същия квартал на селото, заедно с построената в същия парцел едноетажна масивна жилищна сграда върху 58 кв.м. и паянтови сайвант върху 90 кв.м., при съсед: Д. Г. Л., Х. Т. Х.в, Д. Ив. Г. и улица. За уравниение на дяловете В. Д. И. се е задължил да заплати на А. Д. В. и Е. Д. Г. по 1 500 лв. на всяка една в следните срокове: 1 000 лв. до края на 1979 г. и по 500 лв. до края на 1980 г. Поел е задължение да гледа и издържа майка си Н. В. Г.а и да й осигури правото да ползва и живее в приземния етаж на жилищната сграда, дадена му

в дял, докато е жива.

За правото на собственост върху имота В. Д. И. се е снабдил с Нотариален акт № 153, том IV, дело № 1556/1979 г. от 17.12.1979 г. за констатиране право на собственост върху недвижим имот, придобит по наследство и делба – чл. 483, ал. 1 от ГПК.

В. Д. И. е починал на 21.08.2018 г. и е оставил за свои наследници по закон дъщеря си М. В. М., дъщеря си Ц. В. Н.а и съпругата си З. И. И., с която са сключили граждански брака на 16.05.1970 г. Ц. В. Н.а е починала на 10.10.2019 г. и е оставила за свои наследници по закон съпруга си Ж. В. Н., сина си В. Ж. Н. и дъщеря си С. Ж. С.. З. И. И. е починала на 26.08.2018 г. съгласно представения от Община Пазарджик заверен препис от акт за смърт 0006/27.08.2018 г. и е оставила за свой единствен наследник по закон сина на Ж. Г. Ш..

УПИ XXII-588 в кв. 40 по плана на с. Ивайло, застроен с едноетажна масивна жилищна сграда със застроена площ от 58 кв.м. и паянтова стопанска сграда (сайвант) със застроена площ от 90 кв.м., е идентичен с този, предмет на Нотариален акт № 153, том IV, дело № 1556/1979 г. Имотът не е предвиден за изграждане на обект публична общинска или публична държавна собственост и има за съседи: улица, УПИ XXI-588, XII-589, XI-587 и XXIII-584, съгласно удостоверение от Община Пазарджик, Кметство Ивайло с изх. № 55/20.07.2020 г.

При така установените правнорелевантни факти съдът приема следното от правна страна:

Предмет на делото е иск по чл. 34, ал. 1 от ЗС за делба на съсобствен недвижим имот. В тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване наличието на съсобственост между страните върху делбения имот на посоченото в исковата молба правно основание, съществуването на имота към момента на приключване на устните състезания и годността му да е обект на съдебна делба.

Страните не спорят, а и се установява от писмените доказателства по делото, че са съсобственици на процесния недвижим имот по силата на наследствено правоприемство, настъпило със смъртта на общия им наследодател В. Д. И.. Спорен по делото е въпросът за размера на дяловете в съсобствеността. За отговора на този въпрос следва да се проследи собствеността върху имота от придобиването му от Д. И. Г. – наследодател В. Д. И., и регламентацията на съпружеската имуществена общност в СК от 1968 г.

Съгласно чл. 13, ал. 1 от СК от 1968 г. недвижимите и движимите вещи и права върху вещи, придобити от съпрузите през време на брака, принадлежат общо на двамата съпрузи, независимо от това на чие име са придобити, и служат за задоволяване нуждите на семейството. Недвижимите и движимите вещи и права върху вещи, придобити преди брака, както и такива вещи и права, придобити през време на брака по наследство, дарение

или по реда на чл. 389а-389д от ГПК (отм.), принадлежат на съпруга, който ги е придобил. Съгласно ППВС № 5/1972 г. когато по реда на чл. 288, ал. 2 от ГПК (отм.) през време на брака се постави в дял на съпруга-сънаследник неподеляемо жилище и за уравнение на дяловете на неговите сънаследници е осъден да им заплати съответните части от равностойността на това жилище, която се изплаща през време на брака със средства на семейството, възниква съпругеска имуществена общност по силата на чл. 13, ал. 1 от СК (отм.) само върху закупената част от жилището. Съпругът-сънаследник остава индивидуален собственик на частта от същия имот, която има по наследство, съгласно чл. 13, ал. 2 от СК (отм.). Това разрешение е възприето и в по-новата практика на ВКС, съгласно която ако при действието на чл. 21, ал. 2 от СК от 1985 г. имот е придобит на основание наследствено правоприемство, договор за доброволна делба и доплащане на съответните идеални части от равностойността на имота в уравнение на дела на останалите сънаследници, съпругът-наследник остава индивидуален собственик на онази част от имота, която е придобил по наследяване. Върху другата част възниква съпругеска имуществена общност, освен ако частта е незначителна – виж Решение № 206 от 21.10.2014 г. по гр.д. № 2460/2014 г., I г.о. и Решение № 202 от 10.11.2015 г. по гр.д. № 2371/2015 г., I г.о.

Първоначално делбеният имот е придобит от Д. И. Г. по давностно владение по време на брака му с Н. В. Г.а и по силата на чл. 13, ал. 1 от СК от 1968 г. е принадлежал общо на двамата съпрузи. Със смъртта на Д. И. Г. на 08.10.1974 г. имуществената общност е прекратена и притежаваният от починалия съпруг дял от имота, равен съгласно чл. 14, ал. 2 от СК от 1968 г. на дела на другия съпруг, е преминал в патримониума на неговите наследници по закон – сина му В. Д. И., дъщерите му Е. Д. Г. и А. Д. В. и съпругата му Н. В. Г.а, при квоти по 1/4 идеална част за всеки от тях. Така след наследственото правоприемство имотът е станал съсобствен между В. Д. И., Е. Д. Г., А. Д. В. и Н. В. Г.а при квоти: по 1/8 идеална част за В. Д. И., Е. Д. Г. и А. Д. В. и 5/8 идеални части за Н. В. Г.а ($1/2 + 1/8$).

През 1979 г. между съсобствениците е извършена съдебна делба, приключила с одобрена от съда спогодба, според която имотът е поставен в дял на съсобственика В. Д. И., а за уравнение на дяловете същият се е задължил да заплати парично уравнение на сестрите си Е. Д. Г. и А. Д. В. и да поеме гледането и издръжката на майка си Н. В. Г.а. Съдебната делба-спогодба е сключена по време на брака на В. Д. И. и З. И. И.. По правилата на чл. 13, ал. 1 и 2 от СК от 1968 г. и съгласно практиката на ВС съпругеска имуществена общност е възникнала върху дяловете от съсобствеността, които са били изкупени от В. Д. И., а именно 7/8 идеални части, а собственият му наследствен дял от 1/8 идеална част е останал лично негово имущество, придобито по наследство.

След смъртта на В. Д. И. на 21.08.2018 г. притежаваната от него част от имота – 9/16 идеални части ($1/8 + 1/2$ от $7/8$) по правилата на чл. 5, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗН е придобита от наследниците му по закон, както следва:

дъщерите му М. В. М. и Ц. В. Н.а и съпругата му З. И. И. при квоти по 1/3 идеална част за всяка от тях. Така правата в съсобствеността са следните: по 3/16 идеални части за М. В. М. и Ц. В. Н.а (1/3 от 9/16) и 10/16 идеални части за З. И. И. (1/3 от 9/16 + 7/16). След смъртта на З. И. И. на 26.08.2018 г. нейният дял от наследството е придобит от единствения ѝ наследник – сина ѝ Ж. Г. Ш., а след смъртта на Ц. В. Н.а на 10.10.2019 г. нейният дял е преминал върху наследниците ѝ – съпруга ѝ Ж. В. Н., сина ѝ В. Ж. Н. и дъщеря ѝ С. Ж. С. при равни квоти, като всеки от тях е придобил по 1/16 идеална част от наследството на В. Д. И. (1/3 от 3/16).

Следователно квотите на страните, приведени под общ знаменател, са както следва: 3/16 идеални части за М. В. М., по 1/16 идеална част за Ж. В. Н., В. Ж. Н. и С. Ж. С. и 10/16 идеални части за Ж. Г. Ш..

Делбеният имот съществува към момента на приключване на устните състезания и съставлява годен обект за съдебна делба, поради което следва да бъде допуснат до делба между страните при посочените квоти.

По изложените съображения и на основание чл. 344, ал. 1 във връзка с чл. 235, ал. 2 от ГПК съдът

РЕШИ:

ДОПУСКА извършване на съдебна делба между Ж. Г. Ш., ЕГН ***** от гр. Пазарджик, ул. „*****, М. В. М., ЕГН ***** от с. Ивайло, общ. Пазарджик, ул. „*****, Ж. В. Н., ЕГН ***** от с. Мирянци, общ. Пазарджик, ул. „*****, В. Ж. Н., ЕГН ***** от с. Мирянци, общ. Пазарджик, ул. „*****, и С. Ж. С., ЕГН ***** от гр. Пазарджик, ул. „*****, на недвижим имот, представляващ поземлен имот с идентификатор 32010.501.1128 по КККР на с. Ивайло, общ. Пазарджик, одобрени със Заповед № РД-18-245/13.07.2020 г. на изпълнителния директор на АГКК, с номер по предходен план: 588, кв. 40, парцел XXII-588, при съсед: 32010.501.1127, 32010.501.1118, 32010.501.1117, 32010.501.1257, 32010.501.1129, с площ по кадастрална карта 829 кв.м., а по документ за собственост – 810 кв.м., с предназначение на територията: урбанизирана, с начин на трайно ползване: ниско застрояване (до 10 м), ведно с изградените в същия: еднофамилна жилищна сграда с идентификатор 32010.501.1128.1 с площ по кадастрална карта 61 кв.м., а по документ за собственост 58 кв.м., и паянтова селскостопанска сграда (сайвант) с идентификатор 32010.501.1128.2 с площ по кадастрална карта 89 кв.м., а по документ за собственост 90 кв.м., при квоти: 10/16 идеални части за Ж. Г. Ш., 3/16 идеални части за М. В. М., 1/16 идеална част за Ж. В. Н., 1/16 идеална част за В. Ж. Н. и 1/16 идеална част за С. Ж. С..

Решението може да се обжалва пред Окръжен съд – Пазарджик в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

След влизане в сила на решението делото да се докладва за

продължаване на делбеното производство.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____